

(Закінчення. Початок на 3 стор.)

Можливо, Олег Йосипович залишає за собою право і надалі керувати справами лікарні, оскільки, як сам зауважив, неодноразово залагоджував фінансові потреби лікарні власним коштом. Проте й тут виникає логічне запитання: звідки у працівника вітчизняної, а тим більше державної медицини такі кошти? Звісно, рахувати чужі гроші – некоректно, тому зробимо лише припущення, що з посадовим окладом головного лікаря приблизно у 3,5 тис. грн навіть із надбавками за вислугу років та за складність і напруженість у роботі провадити таку добродійну діяльність складно. Інша справа, якщо О. Біленький примножує власні статки завдяки "підсобно-допоміжній діяльності", але це – його особисте, а тому недоторканне.

Але лікарня справді отримує значну допомогу, щоправда, не від О. Біленького, а від ДТГО "Львівська залізниця". За інформацією медичної служби, лише за 2013 рік Львівська магістраль сплатила Тернопільській відділковій клінічній лікарні 1,075 млн грн за проведення медичних оглядів залізничників, а також надала допомогу закладу на суму 1,120

млн грн. Цьогоріч, попри складну фінансову ситуацію, залізниця профінансувала проведення медоглядів у Тернопільській лікарні на суму 530 тис. грн, ще понад 110 тис. грн медзаклад отримав у якості допомоги.

– Без фінансової допомоги залізниці, яка становить приблизно 20 млн гривень на рік, наші медичні заклади навряд чи могли б нормально працювати і виконувати свої основні функції, – наголошує начальник медичної служби Володимир Янчинський. – Це насамперед оплата за енергоносії та комунальні послуги пропорційно до потреб кожної лікарні, у тому числі і тернопільської. Крім того, залізниця оплачує проведення медичних оглядів працівників. Ці кошти йдуть на виплату заробітної плати працівникам відділів платних послуг, а також на інші потреби медзакладів. Варто наголосити, що, згідно з постановою Кабінету Міністрів України "Про утворення публічного акціонерного товариства "Українська залізниця", стартував процес реформування залізниць України. І перспектива галузевої медицини є одним із найактуальніших та найскладні-

ших питань, що потребують вирішення. Уже відомо, що одинадцять медичних закладів (серед них і Клінічна лікарня Львівської залізниці) увійдуть до складу ПАТ "Українська залізниця", а решту адміністрація Укрзалізниці та залізнична профспілка пропонують залишити у сфері управління Мінінфраструктури та фінансувати їх, як і раніше, за рахунок державного бюджету. Зрозуміло, що за таких обставин кожен галузевий медичний заклад має працювати максимально ефективно, демонструвати свій фаховий рівень та потенціал, а не ставати предметом скандальних новин.

До речі, нині у трудових колективах підприємств відбуваються збори за участю керівників галузевих служб із метою детального ознайомлення працівників залізниці з основними організаційними документами та заходами, пов'язаними з утворенням ПАТ "Українська залізниця". Такий захід цього тижня за планом мав відбутися і в Тернопільській відділковій лікарні за участю керівництва медичної та юридичної служб, а також служби кадрової та соціальної політики, проте "грумада" О. Біленького знову прийняла рішення за трудовий колектив лікарні і завадила залізничникам провести інформаційно-роз'яснювальний захід.

Амбіції засліплюють. Людина, що опиняється під владою амбіцій, рано чи пізно зазнає поразки. Прадавня мудрість каже: "Не заходь, якщо не знаєш, як вийти". Олег Біленький зайшов у некоректний публічний конфлікт і з цього моменту розійшовся з тверезим глуздом, зробивши великий гурт однодумців заручниками своїх амбіцій. Не за горами той день, коли трудовий колектив медичного закладу остаточно зрозуміє, що йому потрібен робочий спокій і чіткий трудовий ритм. А от О. Біленькому нині потрібна війна, щоб повернути собі посаду. То чи не простіше було раніше подбати про те, як її не втратити, а не воювати нині за те, щоб її повернути?

Марія Яворська – агент з отримання замовлень на квитки вокзалу станції Львів – народилася на Турківщині. Саме там у мальовничому краю серед гір у її душі зародились перші ліричні нотки. Із роками ані вимогливість вчителів, ані насмішки однокласників, ні батьківські практичні поради та навіть власні сімейні клопоти не змусили її "закопати" свій поетичний талант. Ще одним захопленням із дитинства була залізниця. Коли вперше побачила "залізного коня", разом із віршем з'явилась і мрія – стати залізничницею.

*І ї аòè÷í â ñëî âî
Ì àð³; Ваî ðñüèî ;*

Зараз з висоти життєвого досвіду Марія Яворська вдячна і Богу, що дослухався до її бажань, і батькам, що дали життя, прищепили правильні цінності та навчили любити. Своєю любов'ю вона практично самотужки виплекала та облаштувала у житті трьох дітей, своєю силою духу вона вже багато років підтримує хворого чоловіка, а своєю поезією лікує власну душу та дарує емоції всім навколо.

Зараз поетеса вже навчилася не губити цікаві думки та красиві метафори у круговерті робочих та домашніх справ. Коли приходиться муза, де б не була, записує все, що на думці. А вже згодом у більш спокійній атмосфері доводить розпочате до ладу. За роки у "творчому портфелі" назбиралося вже чимало поезії та новел, тож зараз усією родиною клопочуться над друком збірки, аби ця творчість стала доступною значно більшій аудиторії.

До цього кроку – видання власної збірки – авторку закликають й імениті друзі, із якими вона свого часу співпрацювала. Серед них – Оксана Білозір, Павло Зібров, Юрій Рибчинський. Сподіваємось, якщо талант залізничниці змогли оцінити ці "метри" естради, то він обов'язково припаде до серця і читачам "Львівського залізничника".

Анастасія САВЧИН

▼ ПОГОДА

Прогноз погоди на 22-28 серпня 2014 р.

Упродовж 22-28 серпня на більшій частині території залізниці переважатиме мінлива погода. У п'ятницю вдень без опадів, вночі місцями короткочасний дощ, на Львівщині, Волині переважно без опадів. Температура вночі 5-10°, у горах місцями 3-5°, вдень 18-23°, на Закарпатті до 24° тепла. У суботу без опадів, тільки у другій половині дня на Івано-Франківщині, Буковині та в горах місцями невеликий дощ. Температура вночі 8-11°, вдень 22-27°, у горах місцями вночі 4-7°, вдень 16-21° тепла. У неділю – короткочасні дощі, вдень грози, місцями зливи, можливий град. Температура вночі 10-15°, вдень 20-25°, на Буковині, Івано-Франківщині, Тернопільщині, сході Рівненщини 16-21° тепла.

У понеділок вночі та вранці дощі, місцями сильні, пройдуть на всій території, вдень дощитиме переважно на Волині, Рівненщині. Очікується (крім Закарпаття) поривчастий вітер. Температура вночі 8-13°, у горах місцями 5-7°, вдень 16-21°, у горах та на сході Рівненщини місцями 13-15° тепла. У вівторок без істотних опадів. Температура вночі 6-11°, вдень 20-25°, у горах 15-20° тепла. У середу місцями дощ, вдень на Закарпатті, Івано-Франківщині, Буковині без опадів. Температура вночі 8-14°, вдень 24-29°, на Закарпатті, Івано-Франківщині, Буковині 20-25° тепла. У четвер без істотних опадів, лише на Волині, Рівненщині можливий дощ. Температура вночі 11-16°, вдень 20-25°, на Закарпатті, Івано-Франківщині, Буковині 22-28°, на Волині та Рівненщині 19-22° тепла.

Ярослав ГОРОДЧУК, начальник дорожньої геофізичної станції

Òâî' èà çóñòð³÷ ÷âðâç ðîî èè

На початку серпня випускники групи Т-13 спеціальності "Тепловози і тепловозне господарство" колишнього технікуму залізничного транспорту, а нині Львівського коледжу транспортної інфраструктури, зустрілися після 45 років від закінчення навчання. Прибув на зустріч і їхній наставник – Микола Павлович Нагорний. Попри те, що не всі змогли приїхати за станом здоров'я, зустріч вийшла теплою і душевною.

Пригадуючи студентські роки, організатор зустрічі Ігор Коростій розповів, що коли вступали, то їхню спеціальність тільки починали вводити – вона прийшла на заміну вивченню паровозів. А юні абітурієнти тепловоза тоді ще навіть в очі не бачили, багато хто з хлопців прийшов навчатися, маючи романтичне уявлення про цю професію і спостерігаючи за паровозами на станціях. Тому вступали, навіть не уявляючи, із чим будуть мати справу.

Хлопці швидко подорослішали і навчалися азам професії на практиці. Один із випускників Степан

Попович пригадав, як першого ж дня навчальної практики, коли групу скерували до Самбора, машиніст доручив йому самостійно перемикати прилади, а сам задрімав. Було страшно, але той момент запам'ятався на все життя. Водночас пригадалися і веселі речі – у гуртожитку хлопці організували своєрідну комуну, на потреби якої скидалися грошима і закупляли харчі, тож голодного студентства не пізнали.

Коли настав час йти до армії, із 29 студентів 20 потрапили у школу машиністів у Петергофі. Вийшли звідти вже з посвідченнями машиністів. Після навчання хлопці роз'їхалися у різних напрямках, тож на зустріч прибули випускники і з Закарпаття, і з Волині, і зі Львівщини. Під час навчання група була дуже дружною, і, як згадують самі випускники, у ній не було випадкових людей. Адже потім практично всі працювали за фахом і не шкодували про вибір професії.

Із часу випуску група не раз зустрічалася, востаннє майже повним складом чоловіки приїжджали до одногрупника Василя Кіраля в Мукачево. Тоді ж зробили список, у якому записали всі адреси, телефони, а також дали народження. І не забувають вітати одне одного зі святами й спілкуватися, попри відстані й роки.

Анастасія ПШЕНІСНОВА